

אנחנו עם יודעי האותיות² בספר ד', כספר התורה הכתוב מרוח ד' אל עולם ושפעת אמרת קדשו החיה לנצח, אשר לא ישוב ריקם דבר אחד מדבריה, כספר ההויה, והתולדה הכללית והאנושית, אנחנו יודעים הננו לקרא ג"כ, ע"י אנשי-חמדויות, ואורם החי בקרבנו, גם את הכתב המטושטש הזה של מסכות המאורעות האלה, אשר לא כהלין למקרי יתגה כל חרטומיא ואשפאי, ספריא ופרופיסוריא, ולקריאה זו אנחנו קרואים, ולמפשר כתבא דנא אנו עתידים, באין-ספק בעתיד הקרוב המוכרח לבא ולהתחדש בעולם ברוח חדש. אחרי כל אלה המהפכות העצומות ההולכות ומתחוללות, לא יוכל רוח האדם להשאר על עמדו בשפלותו, אחרי מעשים נוראים כאלה, ולא יוכל רוח ישראל לעמוד מלתן את שפעת-כחו באור, חיים חדשים בקרב עמים. טמון וספון הוא בנו אוצרנו המלא, אוצר החיים הנפלאים, היונקים מזיו חי הדעת, של אור נוטה שמים ויוסד ארץ, אשר בקול דממה ברוח סער ישמע אמריו לאזנים קשובות. ואזני העולם כולו הנה היא האון ששמעה על הר סיני: "אנכי ה' אלהיך אשר הוצאתיך מא"מ מבית עבדים", והקול הולך והומה, הולך וסואן, וכל לב-מתנה מקשיב הוא רב-קשב. אין בקרב רוחנו פנימה שום ספק, על דייקנותה הנפלאה של החכמה העליונה בתהלוכות הבנין ההיסטורי, אשר לאדם ורוחו, המתאים מאד לכל הדייקנות הנפלאה של הבנין הגדול אשר למלא-עולמים, ואשר לנפש כל חי ולגיותו וכל יצוריה וכחותיה, אשר ההרס והבנין יחד-התהו והתיקון, ישכללו את כל אשר יאתה לכל נפש משוגבת לכסוף לחזיונותיהם. וכאשר עינינו רואות משבר גדול ברוח ומעשה, הרס גדול על מגדלים גבוהים⁴, של התולדה האנושית וכל מכמניה, מחיקה רבה על דפים הסטוריים רחבים, הננו יודעים ברור שהסתירה היא ע"מ לבנות והמחיקה — על מנת לכתוב, והבנין החדש והכתב החדש יעלה הרבה בשיגובו ופארו על הישן שהולך ונחרך. לשאלת "אבותיכם איה הם, והנביאים הלעולם יחיו", — תאיר התשובה: "אך דבר ד' וחוקיו" בקרבנו לנצח חיה יחיו וחיה את כל. אין אנו מסופקים אף רגע, שלקראת הופעה של חדוש-נשמה הננו עומדים בהוספות רבות, בהארות רבות, בביאורים רבים, בתוספת אומץ ובתוספת הוד. מכל אשר, הגינו, חשבנו, שאפנו, אין דבר אובד, הכל חוזר וחי, חוזר ומתיצב יהיה לפנינו ולפני העולם כולו, בצורה יותר עליונה, בתכונה יותר מבוטטה ובריאה, בהכרה יותר נצחית, החובקת בקרבה, את השעה ואת העולם, ואת כל עושר-חיהם, ורבים יבאו מכל עבר ופינה, בעלי מקצעות שונים ומשונים, שכל אחד רואה את עולמו ואת כל העולם כולו בפניתו. ויניחו אבן על אבן, ומקדש ד', כמקדש של מטה כן-היכל ד' ברוח, המרחף על פני כל המעשים וכל העליליות, גם הוא הוסד יוסד. אבל כדי לקומם את הגויה של הרוח הגדול העומד להגלות בכנסת-ישראל, חטיבת השכינה העליונה, לאלהי-כל הארץ מעולם ועד עולם, צריכים כל הכחות לשמש, גם הכחות העוזרים בגלוי גם אלה המסייעים במסתרים, גם אלה הסוברים שהם סותרים, והם באמת בונים, אשר בנינם יתגלה בהצרף סיגיהם, ועל כולם הבונים המאפרים, ההוגים ושואפים, ברוח כהיר ובלב מלא אומץ אל מפלאות תמים-דעים, ואל דבר ד' הנאמן

1 נכתב בכ"ק באלף-למד מורכבות יחד בכתב האשורי.

2 ע' ישעיה מד ז. מה יא, תהלים עד ט.

3 ע' דניאל י יא, ה, ה, ד, ד.

4 ע' ישעיה ל-כה.

נצח. מכל ערכי האמונה, מכל הערכים ההיסטוריים, ומכל הערכים המדעיים, מכל הערכים המורגשים ומכל הערכים השיריים, ועל כולם מכל הערכים השמימיים, ששם דבר-ד' עומד⁴, ומכל ערכי הנצח, המרווה וממולא מכל ערכי הזמנים החליפות, הם עליהם מתעלים ומתנשאים ברוממות-קודש, ושיח סוד קודש קדשים. ונשמות עורגות ומכירות, מתרוממות ומשתגבות, יבראו ברוח החדש העומד להופיע, וטללי-חיים חדשים, להחיות את האדמה החרבה וחרה מני חורב, בא יבאו, ופלגים חדשים יבקעו, ומנחל בית-ד' מעין יצא, וגם נחל השטים ישוקה, ולב נכון ורוח נכון, והכרה מבוררת לכל מפעל טוב, לכל שאיפה טובה, לכל אמונה ישרה, ולכל שאיפה קדושה רוממה ונשגבת, יחודשו וצוררו לא יפול ארץ. השאלות החברותיות, הפוליטיות, האמוניות והמוסריות, תכני החיים ומגמותיהם, יקבלו צורה חדשה וגורל חדש, זבתוך, במרכז, אי-אפשר אחרת להיות כ-אם רוח ישראל עומד ויעמד, רוח ישראל סבא ורוח ישראל צעיר שיתגלה בקדושתו, רוח ישראל הוגה ורוח ישראל פועל, רוח ישראל גאון האמונה וההופעה ורוח ישראל קדוש המחשבה והחקר, רוח ישראל בוד, ובגוים לא יתחשב, ורוח ישראל לברית-עם ואור-גוים, רוח ישראל פזור בקצוות ופועל פעולות פרודות, שסוף השבונן הגדול להצטרף, ורוח ישראל מרוכז ושואף אל ארצו וחבל-נחלתו, רוח ישראל מכניס יפיפותו של יפת באהלי שם ורוח ישראל מוציא מתוכו אמרים מפוצצים והגיונים מקוריים, אשר אין על עפר וגם לא במרומים משלם. כי לא נתנה תורה גם למלאכי-השרת, "מלכי-צבאות ידודן ונות-בית תחלק שלל⁶". מלאי תקוה וממולאי תפילה ושאיפה, צפיה ויחול, הננו עומדים על סף השנה החדשה הבעל⁵, שנקוה שתביא בכנפיה מרפא ושמש צדקה בחסדי אלג כל היום, ואורות מאופל אמר ויהי שמכולם יאיר אור התשובה העליונה, תשובת הפרט ותשובת הכלל, תשובת ישראל והתשובה של האנושיות כולה שתמשך אחריה, להביא ברכה ומרפא לעולם, "שלום שלום לרחוק ולקרוב, אמר ד' — ורפאתיו".

במצבנו פה בגלות אין כ"ח. הננו תל"י מקבלים מכתבים מבני משפחתנו מיפו זמירושלים ת"ו. ב"ה על שלומם, ומצבם החמרי לפי הערך של הזמן הוא ג"כ ב"ה מניח את הדעת. פליאה לי שמידידנו ד"ר לוינ ג"י לא קבלתי שום מכתב. רק ע"י ב"ב שי נמסרו לי ידיעות משלומם.

ת"ח למכרנו היקר ר' משה⁷ מבוסק נ"י על רחמי הנדיב בשילוח העשרה דאלאר. והנה כבר כתבתי לכבוד ידידי שתל"י אין אנו מרגישים מחסור ח"ו מפני שהננו לויים ואוכלים, ונקוה בעה"י שיחנינו השי"ת לשלם כשיוכנו לבא למחוז חפצנו.

וע"ד אפשרות של הדפסה כעת מסופקני מאד אם השעה מוכשרת לכך עדיין, בין מצד הכותב בין מצד המקבלים, ששני הצדדים צריכים שתתחולל דעתם עליהם, ונראה מה יראנו ד' בישועתו בחסדו ורב-טובו לבית ישראל ולעולם כולו. היינו איזה שבועות במקום מרפא שולס-טאראספ, ובשבוע העבר שבנו לגלותנו הקדומה פה. יתן ד' לרפואה.

מפני טרדות עיו"ט הנני מקצר ואו"ש כנפשך היקרה ונפש ידי"ע דושה" באה"ר, חותם ברכת השנים ומצפה לתשועה, רח' אברהם יצחק הכהן קוז

4 ע' תהלים קיט פט, מדרש תהלים שם.

5 יואל ו יח; זהר במדבר קסה ב.

6 ע' שבת פח: תנא דבי אליהו רבא פ"ה. 7 סנדלר ז"ל.